

[Thorkil Kristensen.]

iværksat indenfor statsbanerne, efter at disses forhold havde været drøftet i spareudvalget. Det er mit indtryk fra den tid, jeg sad i regeringen og kunne følge dette lidt nærmere, at man her har beskæftiget sig mere med de små spørgsmål vedrørende banernes drift end med de større. Det er dog de større, det navnlig gælder.

Den højtærede minister for offentlige arbejder var i anledning af mine udtalelser inde på det spørgsmål, han kaldte mere system i hele vort trafikvæsen. Jeg skal ikke gå nærmere ind derpå. Jeg er ikke sikker på, at vi vil være enige om, hvad der på dette punkt er det ønskelige. Men jeg vil gerne understrege, at selve statsbanernes økonomi må vække en vis eftertanke hos os, idet statsbanerne, hvordan man end vil fortolke tallene, koster staten og dermed skatteborgerne væsentligt over 100 mill. kr. om året, således at statsbanerne foruden at være et trafikmiddel i virkeligheden også er en tilskudsordning, oven i købet den største, vi har for tiden. Jeg håber derfor på en undersøgelse af statsbanernes økonomi.

Om statsbanernes pensionsbyrde vil jeg blot sige, at jeg synes, det var ved siden af, når den højtærede minister for offentlige arbejder sagde, at han syntes ikke, dette pensionsspørgsmål skulle behandles anderledes end andre tjenestemænds pensionsforhold, fordi det drejer sig om pensioner til statsbanernes personale. Nej, det har jeg heller ikke sagt. Men det er da klart, at vor samlede pensionsbyrde er meget større, end den ville have været, hvis vi ikke havde de mange statsbanetjenestemænd at pensionere. Statsbanernes pensionsbyrde er, hvordan man end vil beregne dens nettobeløb, i realiteten et tillæg til statsbanernes driftsudgifter og må derfor regnes med under de overvejelser, som jeg altså håber man vil foretage.

Aksel Møller: Jeg må måske have lov til lige at tage en enkelt passage af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tale op. Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger i anledning af den højtærede finansministers udtalelser forleden dag i replikken om de tidligere regeringspartiers standpunkt til boligstøttelovgivningens fremtid. Jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvorfor den højt-

ærede finansminister ønsker at underskyde de tidligere regeringspartier motiver, som de slet ikke har, og som han ved en nærmere undersøgelse også vil blive klar over at de ikke har. I den forrige regerings tid arbejdede vi med tanken om en gradvis afvikling af boligstøtteloven, en afvikling, hvis program var som ofte forklaret af mig på den tid som boligminister, og som jeg senere har redegjort for i forskellige artikler. Det, det gjaldt om, var, at boligstøtteloven fortrinsvis kom de mennesker tilgode, som ikke ville være i stand til med de nuværende byggeomkostninger selv at skaffe sig en bolig. I sin tid, da den højtærede statsminister holdt sin åbningstale her, følte jeg det som et godt varsel for boligstøttelovgivningens fremtid, at han i sin åbningstale sagde — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Finansieringen af nybyggeriet må tilrettelægges på en sådan måde, at boligstøtten fortrinsvis kommer de mindre-bemidlede familier tilgode, og således at interessen i at anvende billige byggemetoder stimuleres“.

Denne udtalelse i den højtærede statsministers åbningstale giver udtryk for nøjagtig det samme som det program, hvorpå vi har udarbejdet vor boligstøttelov. Vi fik ikke lejlighed til at fremsætte den, men den højtærede finansminister kan tale med den højtærede boligminister om dette forslag, som ligger ovre i boligministeriet. Hvis det ikke er muligt for den høje regering at finde en udvej til at fremkalde en opfyldelse af den højtærede statsministers standpunkt i åbningstalen, er dette forslag stadig til disposition for den høje regering. Man vil opdage, at der ikke heri ligger noget som helst forsøg på at forhindre, at mindre-bemidlede kan komme til at bo i nybyggeriet og klare den husleje, der er tale om.

Den højtærede finansminister gjorde endvidere nogle bemærkninger i sin tale om den måde, hvorpå jeg havde omtalt omkostningerne ved boligstøttelovgivning. Det forekommer mig helt urimeligt af ham at antyde, at jeg ved en sammenstilling af driftsudgifterne og kapitaludgifterne for staten, hvorimellem jeg oven i købet har et punktum, vil give befolkningen indtryk af, at det ikke drejer sig om 100 mill. kr. i dette øjeblik, men om 550 mill. kr. Den